

ప్రేమ వ్యరూపం

కొండేపూడి సూర్యకామరాజు

'ఒరేయ్, ఆ రిక్షాలో వస్తున్న అమ్మాయిని చూశావా?'

'మొద్దుల మూటకట్టే ఆమెమొద్దులముఖం చూడకుండా ఎవడుంటాడ్రా?—రెండు నెల్లనించి చూస్తున్నా. నేను బస్సులోనూ నిలబడటం, ఆ అమ్మాయి వెలుతురు వెదజల్లుకుంటూ రిక్షాలో రావటం రోజూ జరుగుతున్నదే.'

'ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడన్నా నీకేసి చూసిందా?'

'ఎప్పుడన్నా ఏమిటి?—రోజూ చూస్తోంది. చూడటంలో అట్టాయిట్టూ కాదు. ఊపిరి సలబకుండా చూస్తోంది—చూడు, ఎట్టా చూస్తోందో.'

'నిజమేరోయ్ - మరి యిన్నాళ్లూ దద్దమ్మ లాగ పూరుకున్నావే?'

'ఊరుకోక ఏం చెయ్యమంటావ్?'

'ప్రేమలో దిగలా?'

'దిగటమేమిటి?—దుకాను...ములిగాను.'

'అయితే ఆ అమ్మాయిలో చెప్పెయ్యకుడదూ, ఆ నంగతి?'

'చెప్పేవాడినే కాని మొన్న బస్సుమించి బద్దప్పటినుంచీ పట్ల కదులున్నాయి. వ్యవహారం బెడిసికొడిలే పట్లకానిన్నీ...'

'ప్రేమకోసం ఎందరో ప్రాణాలే పోగొట్టుకొంటుంటే పట్ల రాత్రియని భయపడే నీకు - నీ మొహం - ప్రేమేమిట్రా?'

'ఒరేయ్, నన్ను త్ర దద్దమ్మకింద కట్టేశావ్ - చూడు, రేపు అడక్కపోలే.'

* * *

'అబ్బాయ్, ఎన్నిసార్లు డిగినా చెప్పవేరా? పిల్ల నచ్చిందా?'

'అబ్బ, ఎవరే? - ఏ పిల్లా?'

'ఏ పిల్లేమిట్రా - మొన్ననేగా గుంటూరు వెళ్లి చూసాచ్చావ్?'

'అవును, చూశాను.'

'బాగుందా?'

'కాళ్లూ చేతులూ బాగానే వున్నాయి.'

'ముఖం అదీ లక్షణంగా వుందా?'

'ముఖం చూడలేదు - ఇంక - అదీ అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు.'

'మరి కోర్కె - ముఖం చూడకుండా కాళ్లూ చేతులూ చూసాచ్చావా?'

'నేనేం చేసేదీ, ముఖం తీసుకెళ్లి ఒళ్లో కప్పెట్టుకుంటే? - నీవు చూశాను. చదునుగానే వుంది. జడ చూశాను, పొట్టిగానే వుంది - ఇంకేం కావాలి?'

'బాగుంది నాయనా-బదిపే లిస్తామని కాళ్ల దగ్గరకు వచ్చిన బెజవాడనమంథం అట్టాగే దాట బెట్టావ్-ఎన్నాళ్ళని దొంగత్రేసి పెళ్ళి తప్పించుకుంటావురా?'

'నాకు నచ్చిన పిల్ల దొరికేదాకా'

'ఇప్పటికీ పాలికమంసిని చూశావు. వాళ్లలో ఒకత్రీ నచ్చలేదా, అదో వంకకాని.'

'నేను చూశా నేమిటి?—నువ్వు బలవంతుడై చూపించావు—అమ్మా, నే నొక్కటి చెప్తా విను. నలుగురు పట్టుకుని గుడికి మేకపోతుని తీసుకువచ్చినట్టు నాముందుకి తీసుకువచ్చిన పిల్లని చూసి పెళ్ళి చేసుకోవటం కట్ల.'

'మరి బదుద్దాయి బ్రహ్మచారిగా వుండిపోతావా?'

'ఉండనమ్మా వుండను. పెళ్ళి చేసుకుంటా— గృహస్థుణ్ణివుతా— పిల్లల్ని కంటా— ఇట్టాల్ని నీ చెబ్బ చేతల్లా వుంచుతా— నీ ముచ్చట్లన్నీ తీరుస్తా. పెళ్లాన్ని మాత్రం నన్నే వెతుక్కోనియ్.'

'ఏమో నాయనా, నీ యిష్టమొచ్చినట్టు చెయ్యి-బరి తెగించినవాళ్ళ కెవరు చెప్తారు?'

* * *
'ఏయ్ రిక్షా, ఒకసారి ఆపు-ఏమండీ మిమ్మల్ని ప్రేమించాను.'

'సంతోషం. రిక్షా ఎక్కండి మాట్లాడుదాం- ఏయ్, రిక్షా తిప్పి యింటికి పోనియ్.'

'మిమ్మల్ని ఎంత గాఢంగా ప్రేమించానో తెలియ చెయ్యాలంటే ఏం చెయ్యాలో తెలిటం తేదు.'

‘గాఢంగా మాత్రం ఏం చెయ్యకండి—రిక్షా తలక్రిందు లవకలదు.’

‘ప్రపంచం తలక్రిందులయినా సరే నా ప్రేమ అసంతం.’

‘అంత గాఢంగా ప్రేమించటానికి నాలా ఏముందండీ?’

‘మీ పెదవులు ఆమృతం వర్షిస్తాయి. మీ బుగ్గలు గులాబీలు పూస్తాయి.’

‘అయితే ఏం చెయ్యమంటారు?’

‘పెళ్లాడమంటాను.’

‘పెళ్ళయ్యాక ఏం చేస్తారు?’

‘నా ప్రేమ నగరుకి మిమ్మల్ని ఫైర్మన్ చేస్తాను. మీ అధరామృతాన్ని తనివితీరా తాగి మీ పీఠ కొంగుతో మూతి తుడుచుకొంటాను.’

‘మీమాట లెట్లా నమ్మటం?’

‘నా హృదయం చీల్చి చూడండి. మీరు నన్ను నిరాకాగస్తే ఆకాచ్ఛ లారీ క్రిందబడి చిలికి పోతా—డో...దూకేస్తున్నా.’

‘ఓట్టోట్ట, పెళ్లాడుతా—దూకకండి.’

‘నాజన్మ తరించింది.’

‘నాపూజ ఫలించింది.’

‘ప్రేయసీ, సీపేరు?’

‘ప్రేమ’

‘అబ్బ, ఎంత చక్కటిపేరు! నీనాతంతువులు వేశ్యసహాయం లేకుండానే అక్షరలక్షలుచేసే ఆ రెండక్షరాల్ని సర్దుకా ప్రతిధ్వనింపజేస్తూ వాతా వరణాన్నంతా నింపేస్తయ్. సర్వాంతర్యామి వైన నిన్ను వదలి ఎక్కడకు పోగలను!’

‘నా చేతుల్లోసత్తువున్నంతకాలం మిమ్మల్ని వదల్కు—నాథా, మీ నామ ధేయం?’

‘గణపతి’

‘ఎంత పూజ్యమైనపేరు!—నా ప్రేమ పుష్పాలతో మిమ్మల్ని రోజూ పూజిస్తాను.’

‘నువ్వు నడిచే తోపనూ పూలమొక్కలు నాటుకుంటూ పోతాను.’

‘మీకు రోజూ ఉండ్రాట్ల చేసిపెడతాను.’

‘అ...బ్బ, ప్రేమా...’

‘అబ్బవోదలండి, యింటికొచ్చేకాం’

‘ఉండు—నే దింపుతా’

‘బిడ్డు, చెయ్యి అందివ్వండి చాలు—ఆమృతయ్య.’

‘వెధవరిక్తా, కూర్చున్నంతసేపూ బాగానేవుంటుంది. కాని దిగటం వచ్చేసరికి తాళలు దిగొస్తారు.’

‘ఇంక రిక్తా ఎందుకూ!—మంచి కారు కొంటాగా...అదేం కంటుతున్నావేం!—ముల్లు విరిగిందా?’

‘లేదు—నా కుడికాలు కొంచెం కుంటిది లెండి...అయ్యో, అట్లా వాణికిపోతున్నారేం? ముఖంసిండా ఆ చెయబేమిటి!—పడకండి, పడకండి—అబ్బీ, ఆయన్ని యింట్లోకి తీసుకురా—డో... క్షయంగా’

* * *

‘అబ్బాయ్, గంటనించి నీ కొసం కనిపెట్టుకున్నాను—అన్నానికి రావేం!’

‘.....’

‘ఎందుకీ అలక?’

‘అలకాలేదు, గిలకాలేదు—నా కాకల్లేదు.’

‘.....’

‘తానీట్లారుగారి అడవాళ్లు వచ్చే వేళయింది. నువ్వు కాస్త కల దువ్వుకుని బట్టలు కట్టుకోకపోతే బాగుంటుందా?’

‘.....’

‘వాళ్ళమ్మాయి కార్లో కాలేజీకి పోతుంటే బురదనీళ్లు నీ మీద చిందాయిట. ఆరోజు మొదలు నిన్నుకప్ప పెళ్లాడనని కూచుందిట.’

‘.....’

‘పదిహేనుపే లిస్తారుట.’

‘.....’

‘పెద్దపేడ పిల్లపేర రాస్తారుట.’

‘.....’

‘ఆ అమ్మాయి ఎంత అందంగా వుందనుకున్నావ్ - వెతుకుదామన్నావంక కనపడదు.’

‘అమ్మో, ఏమయితే ఏం లాభం - నా పెళ్లి నిశ్చయమై పోయింది.’

‘నాకు తెలియకుండానే! - ఎవరు నాయనా ఆ ఆప్సరస?’

‘...ప్రే...మ.’

‘కుత్తుకవెంటివా రమ్మాయా!’

‘.....’

‘అయ్యో, ఎంతవని చేశావురా - ప్రేమ కుంటిది.’

‘కాదమ్మా!—ప్రేమ గుడ్డివి!’